

Beklaagd van:

te tussen 1 juli 1995 en 14 april 1997:

DE EERSTE als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven,

DE TWEEDE als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te , gekadastraerd of geweest zijnde

eigendom van:
geboren te op arbeider,
wonende te

krachtens akte van openbare aankoop d.d.
24.06.1996 door notaris te

aan een herberg een overdekt terras te hebben aangebracht.

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 14 april 1997 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening - de plaats te herstellen in de vorige toestand; zijnde slooping van het overdekte terras en de muurtjes;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 3.000 BEF., thans gelezen als 74,37 EURO, per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Nederl. nr.

Vermeld in de rand van de overschrijving, gedaan
op het Hypotheekkantoor te op
15.07.1996 boek

- Kosten: 37,72 euro - De

Bewaarder (gei.)

Nederl. nr.

Vermeld in de rand van de overschrijving, gedaan
op het Hypotheekkantoor te op
15.07.1996

- Kosten: 37,72 euro - De

Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 8 april
2003 door beklaagden tegen al de schikkingen

tegen het vonnis, op verzet tegen verstekvonnis
d.d. 7 januari 2003, op tegenspraak geweest door 1
rechter op 25 maart 2003 door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

...

De uitvoering van de werken en de instandhouding
van deze werken leveren twee afzonderlijke
misdriven op die de opeenvolgende en voortgezette
uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet,
zodat de verjaring van de strafvordering voor het
geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst
strafbare feit, te weten 21 december 2001, datum
van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van
Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000,

...

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die
gebeurden in de dagvaarding, dienen verbeterd als
volgt:

materiële vergissing: ... van het Decreet van
18.10.1999...

verbetering: ... van het Decreet van 18.05.1999...

en

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de
artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening,

dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Stelt vast dat het vonnis van 7 januari 2003, bij verstek gewezen, vervallen is.

En opnieuw rechtdoende:

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd.

De rechtbank stelt vast dat de feiten gepleegd werden vóór 01.01.2002

eerste beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (400 : 40,3399), hetzij 9,92 euro, gebracht op 1.984 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tot de kosten van het verstekvonnis, betekeningskosten inbegrepen, en de kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklaagde, in totaal begroot op de som van 78,34 euro.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

tweede beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (400 : 40,3399), hetzij 9,92 euro, gebracht op 1.984 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklagde tot de kosten van het verstekvonnis, betekeningskosten inbegrepen, en de kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklagde, in totaal begroot op de som van 78,34 euro.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert de integrale afbraak -inclusief de vloerplaat- van het overdekt terras en dit binnen een periode van ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagden daarenboven tot een dwangsom van 74,37 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gelet op het verstekvonnis d.d. 7 januari 2003, gewezen door 1 rechter door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 21 december 2001, datum van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van

Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000,

...

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding, dienen verbeterd als volgt:

materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999...

verbetering: ...van het Decreet van 18.05.1999...

en

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening,

dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd.

eerste beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (400 : 40,3399), hetzij 9,92 euro, gebracht op 1.984 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 33,42 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

tweede beklaagde

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van (400 : 40,3399),

hetzij 9,92 euro, gebracht op 1.984 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 33,42 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert de integrale afbraak -inclusief de vloerplaat- van het overdekt terras en dit binnen een periode van ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagden daarenboven tot een dwangsom van 74,37 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

door het bevel tot dagvaarding d.d. 13.02.2002, de hierna bewezen verklaarde feiten, de opeenvolgende en voortdurende uitvoering zijnde van hetzelfde opzet;

Overwegende dat beklaagde eigenaar werd door akte van openbare aankoop d.d. 24.06.1996;

dat beklaagde de handelshuur bekwam d.d. 31.07.1996 met ingang van 15.08.1996;

dat de niet-vergunde werken voor het eerste werden signaleerd d.d. 14.04.1997, ook al werden ze alsdan in het P.V. van vaststelling nog toegeschreven aan de vorige uitbaatster van de handelszaak;

dat uit de verklaring van beklaagde duidelijk is dat ze alleszins nog werden uitgevoerd in de loop van april 1997; dat uit het geheel van de elementen van het dossier duidelijk is dat beklaagden, als eigenaar en uitbater, in gemeen overleg overgingen tot de niet vergunde oprichting; dat beklaagde actief meewerkte; dat zij ook de ermee samenhangende meerinkomsten als uitbater zou innen;

dat een algemeen opzet voldoende is en geen bijzonder opzet door de wet wordt vereist; dat een mogelijke verdere evolutie omtrent het statuut van de weg waarlangs de feiten zich voordoen geen invloed heeft op de schuldvraag, dat het op basis daarvan gevraagde uitstel niet kan worden toegekend;

dat de onrechtmatigheid van het feit niet voortkomt uit miskennis van een bouwlijn, maar uit het bouwen zonder bouwvergunning;

dat het feit van de oprichting nader in de tijd dient gesitueerd als "in meerdere malen op niet nader te bepalen data, tussen 30 september 1996 en 14 april 1997"; dat deze nadere bepaling ter kennis werd gebracht van beklaagden ter terechtzitting van het Hof d.d. 6.04.2005; dat door deze nadere precisering het feit van de tenlastelegging van onwettige oprichting niet wordt gewijzigd;

Overwegende dat de ten laste van beklaagden bewezen verklaarde feiten de uitvoering zijn van hetzelfde opzet;

Overwegende dat de bewezen gebleven feiten passend worden bestraft door oplegging aan elk van de beklaagden van de hierna bepaalde geldboete; dat

de opgelegde vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat beklaagden vroeger nog geen veroordeling hebben ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden; dat uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf beklaagden er hopelijk zal toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moeten weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; dat het gepast voorkomt de duur van het uitstel te bepalen op één jaar;

Overwegende dat de eerste rechter terecht het herstel van de plaats heeft bevolen, en terecht een dwangsom heeft opgelegd; dat het vonnis van de eerste rechter wat dat betreft te bevestigen is, mits deze wijziging dat de toegestane termijn van uitvoering ingaat op het moment van het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest; dat bijkomend dient bepaald dat de opgelegde dwangsom in zijn geheel door elk van beklaagden verschuldigd is;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Uitspraak doende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering.
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart

2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Ontvangt het hoger beroep van de beide beklaagden, behalve voor zover het betrekking heeft op het ontvangen van het hun verzet tegen het verstekvonnis van 07.01.2003;

Uitspraak doende binnen de grenzen van de ontvangen hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre het de tenlasteleggingen corrigeert en preciseert;

Voor het overige opnieuw recht doende binnen de perken van de ontvangen hogere beroepen;

Stelt vast dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig werd gestuit;

Stelt vast dat de in de tenlastelegging bedoelde feiten van instandhouding niet meer strafbaar zijn; verleent aan beiden beklaagden wat dat betreft ontslag van rechtsvervolging;

Verklaart elk van de beklaagden schuldig aan de in de tenlastelegging bedoelde feiten van oprichting, deze feiten in de tijd nader gepreciseerd als "in meerdere malen op niet nader te bepalen data, tussen 30 september 1996 en 14 april 1997";

Veroordeelt elk van de beklaagden tot betaling van een geldboete van 100 : 40,3399 euro door vermeerdering met 1990 opdecimen gebracht op 495,79 euro (VIERHONDERD VIJFENNEGENTIG EURO en NEGENENZEVENTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de straf wordt uitgesteld gedurende ÉÉN JAAR met ingang van heden;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de integrale afbraak - inclusief de vloerplaat - van het overdekt terras binnen de termijn van ZES MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdige gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 74,37 euro (VIERENZEVENTIG EURO en ZEVENENDERTIG CENT) per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend; zegt dat deze dwangsom in zijn geheel door elk van beklaagden verschuldigd is;

Verplicht elke beklagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van TIEN EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 338,24 euro, hierin begrepen de kosten van het verzet in eerste aanleg, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan beklaagden te wijten zijnde;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
VIER MEI TWEEDUIZEND EN VIJF

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Raadsheer, mede
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van
het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat
wettig verhinderd zijnde vervangen door
Voorzitter, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek, bij beveldchrift van de Eerste Voorzitter
van het Hof van beroep alhier, in datum van heden: